

SLA Atžalynas

Nr. 1

Rugsėjis, 1959

TėVYNĖ, — Part 2

Naują Darbą Pradedant

Dr. V. Kudirka, vykdydamas didžiąją tautos atgimimo misiją, kreipėsi į tautą šiuo elėraščiu: "Kol jaunas, o broliai, sėk pasėlio grūdą . . ."

Pradėdami leisti šį naują laikraštį, skirtą mūsų mišiam jaunimui, norime pakartoti Dr. Kudirkos kreipimąsi į lietuvių išėlvijos jaunimą.

Nei vienas žmogus negali gyventi pasaulyje vienas ir tik sau. Kiekvienas žmogus, kaip tautos, šeimos ir organizacijos narys, turi tam tikras pareigas. Tos pareigos turi stovėti aukščiau visų asmeniškų interesų, nes to reikalauja dėsny tobulėsio žmonijos suėyvenimo ir žmonijos kultūrinis vystymasis.

Be to, kiekvienas žmogus gyvenime turi būti kurėjas. Žmogus be platesnių pažiurų, be žmoniškumo, be idėjų, be aukštesnio moralės supratimo, negali būti kurėjas. Kiekvieną kuryba, ar ji būtų vienokia ar kitokia, yra paimta iš idėjų pasaulio. Apie idėjų pasaulį jau prieš du tūkstančius metų kalbėjo garsusis graikų filosofas Platonas.

Jei žmonės stebisi gražiū pastatu, jie turi atsiminti, kad to pastato forma, turinys, pirm negu jis buvo suprojektuotas, gimė architektų idėjų pasaulyje. Jei žmonės gėrėsi gražia muzika, jie turi prisiminti, kad ji yra paimta iš idėjų pasaulio anksčiau nei kompozitorius ją išreiškė gaidų ženklais.

Viską ką turime pasaulyje: meną, muziką, filosofines tiesas ir pažiuras, viskas yra paimta iš idėjų pasaulio. Gabūs ir talentingi žmonės sugebėjo iš idėjų pasaulio paimti ir patiekti žmonėms kas yra geriausia.

Kaip medžiai miške, ar namai mieste yra nevienodi, vieni mažesni, kiti didesni, taip ir

žmonės pasaulyje yra įvairūs. Ne visi žmonės savo kurybai ieškojo pagrindų idėjų pasaulyje. Ne visi žmonės jaučia pareigos atsakomybę už savo gyvenimą ir darbus. Bet didieji dvasios galiūnai visada nešioja savyje aukštuosius troškimus ir norą matyti žmonijos tarpe tikrą teisingumą, laisvę, meilę žmonėms ir darbui, pareigos atsakomybę. Tą jie daro iš pasiėventimo ir kilnumo, siekdami žmonijos didesnio tobulumo.

Visi žmonės turėtų trokšti kilnesnių darbų, aukštesnių idėjų. Visi turėtų būti tiesos ieškotojais bei kovtojais už gražesnę ir laimingesnę gyvenimą, ypač jaunimas.

Mes veikiame SLA pastogėje. Turime atsiminti, kad didysis ir garbingas SLA taip pat gimė idėjų pasaulyje. Prieš 74 metus, t. y. Lietuvos atgimimo—"Aušros"—laikais, nedaugelis dvasios milžinų nešiojo idėją ir nenutildomą troškimą suvienyti jėgas mūsų išėlvijos.

Jie nepabugo sunkumų ir didelių kliūčių. Drąsiai skelbė savo idėjas, išėjudino susipratusius patriotus, idealistus, ir taip gimė SLA. Pradžioje jis buvo silpnas, mažas ir neturtingas. Bet laikui bėgant jis išaugo didžiūjų milžinų ir savo darbais liks nemirtingas mūsų tautos istorijoje.

Praslinkus tiek veiklos metų, SLA vadovybė vėl kreipiasi į lietuvišką jaunimą, maloniai kviesdama remti visas SLA pastangas ir būti paveldėtojais didžiū idėjų, darbų ir materialių turtų lobyno. To siekdama ryžosi leisti prie "Tėvynės" specialų priedą jaunimui, kurį redaguos patsai jaunimas, nes tik jis geriausiai supranta savo opiuosius reikalus.

(Nukelta į 2 psl.)

NAUJĄ DARBĄ PRADENDANT (Atkelta iš 1 pusl.)

Reikia pastebėti, kad jaunimui reikėtų tik SLA gali sudaryti geriausias ir pastovias sąlygas ir duoti plačiausią ir našiausią dirvą. Leidžiant jaunimui skirtą laikraštėlį, tenka nuoširdžiai palinkėti Redakcinei Komisijai ir visiems bendradarbiams kuo geriausios sėkmės, daug ištvermės ir didžių vertybių semtis iš idėjų pasaulio. Darbas tikrai bus sunkus, bet linkime nepailsti ir su kiekvienu išleistu numeriu vis tobulėti ir kopti į gražesnio gyvenimo aukštybes ir rasti didįjį kelią į mūsų garbingą tautą. Tarnaudami jaunimui, tautai ir visuomenei jūs tapsite kovotojais, auklėtojais, skelbėjais ir nešėjais aukštųjų žmonių sėkimų.

Veikdami tautos dirvoje ir dirbdami jaunimui, išaukite tokiems dideliems, kad savo rankomis dausose tamsiuosius debesys galėtų išskirstyti ir saulę sustabdyti, kad ji išsklaidytų mūsų nelaimės ir priespaudą.

—P. D.

Skaitytojams

Mieli Skaitytojai,

Šis yra pirmas "Atžalyno" pasirodymas. "Atžalynas" bus leidžiamas kaip mėnesinis laikraštėlis-žurnalas skirtas jaunimui. Jame stengsimės talpinti straipsnius įdomaujančius jaunimą, gvildenančius jų problemas, bei bendrai leisti jaunimui save išsireikšti.

Atlikti šį uždavinį reikės pagalbos iš pačių skaitytojų, ypačiai jaunimo. Taigi, visi esate prašomi rašyti redakcijai, daryti pasiūlymus, bei rašyti straipsnius ir žinias apie jaunimą. Už vertingus straipsnius bus skiriami honorarai. Todėl, mieli skaitytojai, neužmirškite, kad šis yra jūsų laikraštis, taigi jūsų pareiga yra jį palaikyti ir padėti plėsti bei tobulinti.

REDAKCIJINĖ KOMISIJA.

KAI DABARTIS NEBUS PRAEITIM...

Jaunimo klausimai pastoviai rūpi mūsų spaudai ir dažnai diskutuojami viešuose susirinkimuose.

Kodėl jaunimas neina tėvų keliais?—klausiam spaudoje. Ir čia pat įžūrimas pavojus, kad šių dienų jaunuoliai atsitolins nuo lietuviškos veiklos, ar dar blogiau—visai nutautės. Jaunimui kaltinimų netrūksta. Pastoriai kartoja, kad jaunimas neaktyvus, nedalyvauja lietuviškose organizacijose. O jau pats sunkiausias jaunimui kaltinimas, kad jis nesirūpina lietuviškais reikalais.

Dauguma tokių pasisakymų labai panašūs į paprastus dejevimus, nes pozityvių pa-

siūlymų, kaip sudominti jaunimą lietuviška veikla, taip ir nesigirdi.

Ar nėra čia klaidos? Mat, daugelis iš vyresniųjų tarpo būtina šių dienų jaunimą nori matyti tokį, kokį jie sau įsivaizdina, kokį jie savo laikui prisimena. Greičiausia klaidos nepadarysiu sakydama, jog daugelio panašių spaudos balsų autoriai tikrumoje trokštą šiandieninį jaunimą palaikyti savos jaunystės kopijomis, arba, kitaip sakant, šių dienų jaunime nori matyti patys save. Betgi ar tai gali sutikti su tikrąja?

Čia, man atrodo, ir susidaro jaunimo problemos, o tuo pačiu ir jaunimo kaltinimų

pradžia. Neišvengiamai tam tikrame subrendimo amžiuje jaunuoliai pradeda gyventi savarankiu gyvenimu. Jaunuolis, tai atskira butybė, tai savarankus, nuo nieko nepriklausęs individas. Jaunuolis savo akimis mato ir vertina pasaulį ir taip pat savo pastangomis stengiasi išspręsti visus gyvenimiškus klausimus. Suprantama, kad pasiekus tokio subrendimo amžiaus jau bandoma išsivaduoti nuo "external" įtakų, nes jaunuoliui lygiai svarbu sau pačiam įrodyti, kad jis yra savarankus ir pajėgus galvoti ir spręsti. Siekdamas visiško savarankumo jaunuolis net ir tėvų įtaką pradeda

ATŽALYNAS

TĖVYNĖS Mėnesinis Priedas
JaunimuiRedaguoja SLA Jaunuolių
Komisijos Redakcinė Komisija:
V. Virbickas, J. Maldutis,
P. Avižonis, A. Valatkienė,
A. Gustas

Atstovai:

Kanados S. Jokubaitis
Chicagos -- V. Adamkavičius
Bostono P. ŠlečasDr. M. J. Vinikas, Mgr.
307 W. 30th St., New York 1. N. Y.

jau kritiškai vertinti, nes dažnai pastebi, jog jis savotiškai ir skirtingai pradeda viską suprasti. Nors paprastai tėvų įtaka jaunuoliui yra pati stipriausia, kadangi ji yra netarpiška ir pastovi. Šisai kritiškas jaunuolio subrendimo laikotarpis yra reikšmingas ir lemiantis ateidiai. Bet ne visada ir tėvai jaučia bei išreiškia savo santykiuose gilesnį jaunuolių busenos supratimą. Jeigu tėvai pasitenkina paviršutiniškais raginimais, kad svetima kalba mokslus einantis jaunuolis nepamirštų gimtosios kalbos, dar maža pagelbėti. Jaunuolis juk nežino ir negali taip pilnai suprasti mūsų praeities, kaip tai jaučia ir žino vyresnieji, kurie dalyvavo patys kovose, kurie prisidėjo prie kurybinio darbo. Todėl, jeigu norima jaunuolius paskatinti tautinį darbą dirbti, būtina surasti atitinkamas priemones, kurios būtų veiksmingos ir priimanamos jaunuoliams. Esti labai blogai, jeigu jaunuolis pasijunta nesuprastas ir neišvengiamai užal-daro savyje, nutolsta nuo tų nuotalkų, kurios kaip tik yra

brangios jo tėvams ir apskritai vyresniajai kartai.

Tie, kurie skuba mesti kaltinimus jaunimui, neturi užmiršti, kad šiandieninis jaunimas išaugo visai skirtingomis sąlygomis ir Lietuvą pažįsta tik iš miglotų atsiminimų, tai jau geriausias atvejis, arba tik iš knygų bei pasakojimų. Tad negalima reikalauti, kad tasai jaunuolis vienodai jaustų su vyresniąja karta. Šių dienų jaunuolis ypatingai kietai pabrėžia savarankumą ir visada parodo nenorą pasiduoti pašalinėms įtakoms.

Kaip galima reikalauti iš jaunuolio, kad jis nekritiškai ir nesvarstydamas priimtų viską, kas jam gal but atrodę keistai ir tam tikrame laipsnyje tolima ir nepateisinama? Paimkim, kad ir šiandieninę lietuvišką spaudą, jeigu ne visą spaudą perdėm, tai bent jos gan žymią dalį. Ką ten randa jaunuolis? Informacijos jam atrodo pasenusios, jis randa jį nedominančius romanėlius, atsiminimus, kurių dauguma svarbūs tik pačiam jų autoriui, o priedu dar partijų ir partijėlių rietenas, į kurias jaunuolis nesigilina, nes nesupranta nei jų prasmės, nei jų reikšmės.

Jaunuolis, savo nuotaikomis gyvendamas, nenori patikrinti kodėl dauguma veikėjų tebėra nugrimzdę į praeities atsiminimus. Paskendus praityje neišvengiamai pasiekdama stagnacijos arba, tam tikra prasme, surambėjimo, kurio daugelis veikėjų mūsų visuomenėje, deja, ne-

pastebi. Jaunimas šioje ap-linkoje nesijaučia jausiai ir laukia, kad šiandieninė daktis nebebutų praeities va-lioje. Jaunimui rupi gražus ir skaistus rytojus.

V. Virbickas.

Lietuvių Studentų Santaros
Suvažiavimas

Lietuvių Studentų Santaros šaukiamas suvažiavimas žada būti platus ir reikšmingas. Suvažiavimas įvyksta Darbo Dienos savaitgalyje ir numatoma, kad užtruks dar keletą dienų. Suvažiavime dalyvaus ir savo žiniomis bei patyrimu prisidės prie jo sekmingumo daug pasižymėjusių veikėjų. Galima suminėti: V. Jokubėną, H. Nagį, K. Drungą. Studijinius kursus lektoriais numatyti: G. Gedvilą, V. Gegevičiūtę, V. Kavolis, R. Mieželis, L. Šmulskytis, ir kt. Suvažiavime pranešimus darys: V. Audėnaitė, M. Balčiauskas, J. Lintakas, L. Mokinunas, K. Paulikas, A. Simulytė, Arvydas Vaišnys ir visa eilė kitų.

L. S. Santaros suvažiavimas įvyks Sodus, Mich., J. Bachuno Tabor farmoje.

LIETUVIŲ KREPŠINIO
RINKTINĖ

Amerikos lietuvių krepšinio rinktinė, grįžusi iš Pietų Amerikos, kur sėkmingai baigė gastroles, laimėdami 13 iš 17 rungtynių, buvo sustojusi New Yorke. Įvykusiose rungtynėse prieš L. A. K., dėl gerų pakaitų stokos, pralaimėjo 83:79. Sekančiame "Atžalyno" leidinyje bus ekskursijos vadovo V. Adamkevičiaus ap-rašymas šios ekskursijos.

Sėdi iš kairės: adv. S. Bredes, dr. S. Biežis, dr. M. J. Vinikas, J. Maceina, P. P. Dargis, N. Gugienė, E. Mikužiuotė. Stovi: A. Gustus, M. L. Vasil, S. Jokubaitis, J. Jaks-Tyris, N. Bayoras, V. Virbickas, P. Dagys, J. Maldutis, A. Valatkienė ir J. Kiznis. Nuotraukoje nėra P. Avižonio, J. Valatkos ir V. Aukštikalnio.

★ KAIP DYGO "ATŽALYNAS"

Mintis duoti jaunimui laikraštį, pagaliau, tapo tikrove. Štai jau pasirodė lauktas "Atžalynas," laikraštis skirtas jaunimui.

Kaip kiekvienas kurinys, taip ir šis laikraštis, atsirado ne lengvai ir ne iškart. Ne viename SLA Seime buvo kalbama apie reikalą skirti didesnę dėmesį jaunimui, nors pati "Tėvynė" dažnai parašydavo jaunimo problemomis.

Bet mintys, spausdinamos ne jaunimui skirtam laikraštyje, ne visada sulaukdavo reikiamo dėmesio.

Praėjusis SLA Seimas į visą reikalą pažūrėjo giliau. Norėdamas, kad jo renkama Jaunuolių Komisija savo veiklai turėtų reikalingas sąlygas, komisiją išrinko iš vietovėje ir jos apylinkėse gyvenančių asmenų.

Nebuvo apsirikta, nes darbas pajudėjo. Komisijos pir-

muoju rūpesčiu buvo—kaip rasti glaudesnę ryšį su lietuvišku jaunimu, gyvenančiu plačioje Amerikoje ir Kanadoje. Visų buvo pripažinta, kad jaunimas geriausiai gali būti pasiekiamas spausdintu žodžiu ir per jį palaikoma pastovūs ryšiai.

Paruošus veikimo gaires, 1959 metų vasario 28 d. įvyko SLA Pildomosios Tarybos ir Jaunuolių Komisijos bendras posėdis Susivienijimo pa-

stogėje New Yorke. Tai buvo istorinis pasitarimas, nulėmęs laikraščio išleidimą. Šiame susitikime dalyvavo: SLA Prezidentas P. P. Dargis, Vice-Prezidentas J. Maceina, Sekretorius dr. M. J. Vinikas, Iždininkė N. Gugienė, Daktaras-Kvotėjas dr. S. Biežis, Iždo Globėjai S. Bredes ir E. Mikužiuotė bei "Tėvynės" redaktorius M. L. Vasil. Jaunuolių Komisiją reprezentavo jos pirmininkas kun. P. Dargys ir nariai: Nellie Bajoras, A. Gustus, J. Jaks-Tyris, S. Jokubaitis, J. Kiznis, J. Maldutis, A. Valatkienė V. Virbickas, V. Aukštikalnis ir J. Valatka.

Nuodugniai apsvačius laikraščio leidimą jaunimui, buvo priimtas nutarimas leisti jį, kaip SLA organo "Tėvynės" priedą.

Mūsų organizacijos laikraščio pasirodžiusi atžala stengsis plačiau pasiekti lietuvišką jaunimą. Laikraščio dalis, kaip matome, užpildyta anglų kalba, nes norima, kad tautiškoji mintis būtų prieinama ir tam lietuvių kilmės jaunimui, kuris gimtosios kalbos nemoka.

Pagrindinė laikraščio kryptis yra ir liks perdėm lietuviška. Mūsų priaugančioje kartoje bus brandinama lietuviybės dvasia ir tuo bus siekiama daugiau pasitarnauti savo tautai ir broliškajai organizacijai — Susivienijimui Lietuvių Amerikoje.

Tolimesnis "Atžalyno" augimas ir brandimas priklausys nuo pačio jaunimo. Dirva tam paruošta ir sąlygos sudarytos. Dabar tik pačiam jaunimui tenka tvertis arklą

SLA Remia Sportininkus

SLA Centro Atstovas S. Jokubaitis įteikia dovaną — kamuolį su užrašu "SLA dovana 1959" — "Vytis" futbolo komandos vadovui P. Berneckui. Iš kairės į dešinę, pirmoje eilėje: Budreckas, P. Rožaitis, Palmer, Tumosa, V. Balčiūnas, S. Pulkauninkas; antroje eilėje: R. Prelkšaitis, E. Vaičekauskas, Šimkus; trečioje eilėje: Vaičekauskas, Gudas, V. Kasperavičius. Daugumas asmenų šioje nuotraukoje yra SLA jaunuolių kuopos nariai.

Toronto sporto klubas "Vytis" yra žinomas kaip vienas stipriausių lietuvių sporto klubų visoje šiaurės Amerikoje.

Didelė dalis "Vyties" klubo narių priklauso SLA, ir yra susiorganizavę prie 236 kuopos Toronte atskirą jaunuolių kuopą. Malonu matyti šiuos susipratusius jaunuolius bei jaunuoles didžios ir garbingos mūsų organizacijos tarpe.

"Vytis" sporto klubas turi daug gabių ir pasižymėjusių sportininkų, net du Kanados čempionus, butent, šachmatininką P. Vaitonį ir stalo tenisę P. Gvildį. Todėl suprantama, kad Toronto lietuviai jaučia daug simpatijų garbingam "Vytis" sporto klubui.

ir bendromis jėgomis auginti "Atžalyną."

A. Gintautas.

bui, ir stengiasi, pagal išgaites, jo veiklą paremti. Vytiečiai neseniai atšventė savo 10 metų veiklos sukaktį.

Iš įvairių sporto šakų, labiausia. pasižymėjo futbolo sekcija, kurioje daugiau 80% yra SLA nariai, priklausą energingi vyrai nesigaili nei laiko nei pastangų kovodami sporto aikštėje dėl laimėjimo.

"Vyties" futbolo komanda jau yra laimėjusi daugelį rungtynių prieš įvairių tautų komandas, ir atrodo, kad vėl taps lygos nugalėtoja. Kanadiečių tarpe "Vytis" yra žinomas kaip garbingas, drausmingas ir pajėgus vienetas.

Tenka pastebėti, kad "Vytis" sporto klubas veikia kaip savarankus ir nepriklausomas vienetas, todėl jam tenka išlaikyti pačiam savo jėgomis ir geradarių parama.

Daugelį kartų finansiniai "Vyties" klubą yra parėmusi SLA 236 kuopa, Toronto, bei pavieniai asmenys. SLA Pildomoji Taryba irgi pridėjo \$100, įvertindama gražias sportininkų pastangas.

Neseniai Pildomoji Taryba nupirko vytičiams futbolą su įrašu "SLA dovana 1959." Tą gražią ir prasmingą dovaną SLA vardu įteikė Centro Atstovas Toronte S. Jokubaitis. Todėl suprantama, kad vis daugiau vytičių, įvertindami SLA bei jo paramą, įsirašo nariais, nes ir jiems rūpi išlaikyti lietuvybę tremtyje ir prisidėti, per sportą, prie savo krašto išgarsinimo.

S. Jokubaitis.

Lituanistikos Kursai

Jau treči metai kaip Fordhamo Universitete vasarą veikia lituanistikos kursai. Šią vasarą kursais pasinaudojo 24 asmenys, keletas jų buvo net trečios kartos Amerikos lietuviai. Profesoriavo bei paskaitas laikė: dr. A. Vasys, S. Barzdukas, dr. A. Šlepetytė, L. Dambriūnas, dr. Mačiūnas, P. Naujokaitis, dr. K. Astrauskas, prof. A. Šalys, prof. Sužiedėlis, prof. Kučas, prof. J. Brazaitis, dr. A. Senn ir kiti. Kursus finansiniai parėmė (visiems užmokėjo tuition fee) dr. J. Kazickas ir dr. J. Valiūnas. Be to, buvo paskirta nemaža stipendijų iš įvairių organizacijų ir asmenų.

Tokius pat lietuvių kalbos kursus turi Columbia University.

Vienas viso suolo neužsis.

KORP! NEO-LITHUANIA ŠVENTĖ

Clevelande, spalio 31 d., La Vera Supper Club, įvyks Korp! Neo-Lithuania metinė šventė.

Korp! Neo-Lithuania stovykla Christiana Lodge, Mich., rugpiučio 29-rugsėjo 7 d., vyksta Korp! Neo-Lithuania savaros stovykla. Programoje bus įvairūs seminai, referatai, paskaitos, sportai ir laužai.

SKAUTŲ STOVYKLA

Rytinio pakraščio skautų skaučių stovykla vyksta rugpiučio 30-rugsėjo 7 d. Ši stovykla pasižymi tuo, kad joje dalyvauja visi skautai, nuo vilkiukų iki akademikų. Stovykla yra ant Long Island Pond ežero kranto, jos adresas: Lithuanian Scout Camp, Camp Child, Manomet, Mass.

AFORIZMAI

Zmogus tėvynėje tiek gyvas yra, kiek ji jame, jo širdyje. —Vidunas.

Pasismaginti—koks ludnas tikslas, juk ir gyvuliai smaginas. Mąstyti—tai tikras sielos triumfas.

—V. Hugo.

Pyktis yra trumpalaikė beprotė. —Horacijus.

Didžioji Kinijos siena, kuri turi apie 1,500 mylių ilgio, užtruko pastatyti 400 metų.

Skubink: ir šiandien bus vakaras.

English Section

PRESENT, PAST, AND FUTURE

A. VALATKA

A few weeks ago, I had an opportunity to witness discussions between two groups, the older members of Lithuanian Alliance of America and the more recent members. There was a lot of talk about what should be done to improve the organization, but as usual no volunteers to offer their time and energies. After long argument one elderly lady ended the discussion with a simple statement: "We built this organization from nothing to what it is today. We devoted our time and energies to improve it each passing day and we are proud of it. Now, that we are getting old and are not going to be around much longer to run it, what do you want us to do, carry it to our graves with us?"

Now let us see what the above statement means. First of all some seventy four years ago there was a small group of people, who felt the need of a nation wide organization to increase the prestige of Lithuanians in the United States. To make them work together in guarding the native customs, language and history of their noble country and

preserve it for the coming generations, which will have no opportunity to visit Lithuania or get to know about their ancestors any other way.

As we all know, to command anybody's respect a person has to be self sufficient. By building a strong financial organization the members of Lithuanian Alliance of America became important members of their communities. By buying insurance for their families they were making them self sufficient in case of accident or death. We must remember those were the days before social security, pension plans, etc. Some of those members were the same as today, professional people, business men, laborers, and quite a few without any schooling whatsoever. There was only one goal; and that was to have one strong Lithuanian group by uniting all Lithuanians in the United States of America.

It amazes me to this day, how a group of people with such a variety of financial and educational backgrounds can work so well together. To work together for seventy-five years involves a couple generations, it is a tremendous task. Our grandfathers and fathers may have not been rich and educated, but they must have been very patient and wise people. They had the job to educate each new member that joined the organization through the years in the art of treating

each other as equal human beings; to respect everybody's rights and beliefs. For centuries nations everywhere have been trying to achieve that without much success. If we use the Second World War as an example, we will see that lack of respect and consideration for our fellow men leads only to destruction. The reason Lithuanian Alliance of America grew to the big and powerful organization it is today was the fact that each member was out to help his fellow members. Building the organization made them better citizens of their new country, which was built by members of many nations and for the first time the Lithuanians, as a national group, were contributing to the welfare and growth of their new country. By being good Lithuanians who never forgot their native country, they were able to help Lithuania every time the opportunity presented itself. They were warm-hearted and very generous.

...Those were the people who dedicated their lives to building Lithuanian Alliance of America. Now comes the time when somebody should step up and start learning about this great work and start relieving our older members from their responsibilities. After working for twenty or thirty long years, I think they should be entitled to the help from younger people. Who should eventually replace them and carry on the beautiful work they have been doing for the

past seventy four years? The answer is obvious. It should be the responsibility of every young American Lithuanian. I am very sorry to say that there are very few active young Lithuanians in the ranks of our organization. We hear all kinds of excuses: they are getting higher education, raising families; working at their jobs does not leave them any time.

Today an average American works forty hours per week. Lets ask our parents and grandparents the number of hours they worked?

We are going to colleges on scholarships, our parents monies, Veterans Bill of Rights; while our grandfathers were going to night-schools trying to learn to read and write, in addition to trying to learn the language of their new country. Didn't our grandmothers besides working in factories raise their families?

Some use the lack of Lithuanian language as an excuse. How many of our Irish friends know their native language? Very, very few. Yet they never get tired of advertising the fact that they have Irish blood in them.

We are also a small nation, but we have a lot to be proud of. Let the world know that we are proud to be called Lithuanians. It is our right which we inherited, so let's not take it lightly and not use it. Let Lithuanians be known for their

decency, humanity and kindness to each other.

We would not think of being ashamed of our children, so let's not be ashamed of our fathers and grandfathers. Our ancestors built this beautiful organization so that some day we could inherit it. Let us follow in their footsteps and make them proud of us. If we continue to work as hard and unselfishly as they did and build it to greater heights, we too will have something we will be proud to leave to our children.

After being a member for a number of years of the Lithuanian Alliance of America, I was ashamed of myself watching people twice my age working for it without my contributing anything to it. A year ago my husband and I organized our own group, Lodge No. 374, in Paterson, N. J. Today each member of our group is working to enlarge it. Every member is proud to be an original charter member of our group, just as our older members have the great satisfaction to look back after a number of hard worked years and know that the job was well done.

Let's carry on the work started by our ancestors, by joining the Lithuanian Alliance of America and working in keeping all American Lithuanians united in this big, beautiful and noble organization.

Let the past inspire us for the future.

COLLEGE

Those of you who are in the last throes of finishing high school have probably already thought about and decided whether or not to enter college. This little article is dedicated to both groups. It will not extol the virtues of going on to college; nor will it condemn the folly of not going to college, it will merely give perhaps a somewhat different view of college.

Most of those who go on to college do so because of various reasons. These are many and varied, such as: education, knowledge, profession (position), because "the old man sez I should," security, even in search of a husband. . . . It is quite interesting that, except for a few, most of the reasons usually boil down to one thing: money. Oh, I don't mean plain old, dirty, filthy (or however it pleases you to call it) cash, but things that can be gotten for the exchange of that cash or things that can be obtained by merely having money. Of course these things are limited, but I'm sure most of you will admit that money would not really handicap you (not much anyway).

But I digress, so back to college. Whether you like it or not, most of the people entering college are immature. (Oh, I know that you know that you're mature, I just said "most.") In your first term, you will discover that your professors (and in-

variably it is the English prof), if they're worth their salt, will consider you immature. As a matter of fact, they will probably say so outright (maybe even to your face, if you're lucky enough). Eventually, though, they will begin to become less antagonistic (this is after they first appear all smiles and then turn sour) and will start telling you a very strange thing. They will tell you that college cannot educate you. At this stage you'll probably think that the strain of all those years of teaching (as a rule, all of your first term profs. are ancient) is beginning to show. But before you pack up and leave (as it was education you were after in the first place), the prof. will tell you that college will help (or show, or teach—this varies with the profs.) you educate yourself.

As time goes by, (and long after you forget the prof. and the "non-sense" associated with him), you will find that this is very true. Moreover, you will discover that it wasn't even the "college" that was responsible,—it was the "atmosphere" created by the students. I don't mean the "ivy league" feeling here, I mean that through your expressing yourself you have actually grown—educated yourself. Nowhere else can you get an equal opportunity to truly discover and express yourself as in college. Only there are you in constant contact with others going through the same stage, thus offering you a chance to be understood and enabling you to truly say what you think.

Thus, it is through yourself that you really can become educated. This alone, if nothing else, makes college more than worthwhile. Besides, you might even learn something.

V. VIRBICKAS.